

Veliki Prasak

velikiprasak.com

Marko Ekmedžić
INTERVJU SA FILIPOM PATOM

Vera Guljaš
ODAKLE SE POJAVIO BOG?

Miloš Todorović
FENOMEN (PSEUDO)ISTORIJE U SRBIJI

ATEISTI
SRBIJE

Broj 27 | Septembar 2018.

AUTOR SVETSKOG BESTSELLERA *FIZIKA NEMOGUĆEG*

MIČIO

KAKU

BUDUĆNOST

UMA

NAUKA U UZBUDLJIVOJ POTRAZI
ZA NAPREDNIJIM, SAVRŠENIJIM
I MOĆNIJIM UMOM

ATEISTI
SRBIJE

Sadržaj

Zašto je prvi slučaj izgubljen slučaj 6

Autor: Džon Ričards

Intervju sa Filipom Patom 8

Autor: Marko Ekmedžić

Duplerica: Istorija Zemlje smeštena u 24 sata . . . 14

Autor: Marko Ekmedžić

ČITAOCI PIŠU, KONKURS 2018.

Odakle se pojavio Bog? 16

Autor: Vera Guljaš

ČITAOCI PIŠU KONKURS 2018.

Fenomen (pseudo)istorije u Srbiji 18

Autor: Miloš Todorović

Hronika 21

Autor: Vladimir Božanović

Humor 26

Citati 28

VELIKI PRASAK
časopis Udruženja „Ateisti
Srbije“

Izdavač:
Udruženje „Ateisti Srbije“

Kontakt telefon:
+381 63 80 44 200

Glavni i odgovorni urednik:
Vladimir Božanović

Redakcija:
Marko Ekmedžić
Miloš Đuričić
Predrag Stojadinović
Tatjana Manojlović

Prevod:
Marko Ekmedžić
Vera Guljaš

Lektor:
Aneta Stojković

Dizajn i prelom:
Miloš Marković
Vladimir Božanović

ISSN 2217-5679 Veliki prasak
(Online)

50 kognitivnih pristrasnosti

za koje treba da znate.

Predrag
Stojadinović

HELIKS

Kognitivne pristrasnosti možda izgledaju kao bezopasne zablude, ali u njima leži koren ratova, nasilja i patnje u svim oblicima. Niko od nas ne može da reši probleme zbog svih pogrešnih odluka, donetih kao posledica kognitivnih pristrasnosti. Ali zato svako može da pruži doprinos, bar u granici svojih mogućnosti, ako se upozna s ovim, tako čestim, mehanizmom pravljenja grešaka. Verovatno ćemo u mnogim primerima navedenim u knjizi 50 kognitivnih pristrasnosti za koje treba da znate lako prepoznati druge ljude, ali će nam trebati dosta snage i hrabrosti da ponegde prepoznamo i sebe. To je ipak vredno našeg truda, jer time pravimo dobar korak ka stvaranju mehanizma donošenja ispravnih odluka, što je važno za izgradnju sopstvene ličnosti.

ATEISTI
SRBIJE

U ovom broju:

Zašto je prvi slučaj izgubljen slučaj

Svaka posledica u makrosvetu je sama po sebi uzrok naredne posledice.

strana 6.

Autor: Džon Ričards

Foto:

naslovna

https://www.nasa.gov/sites/default/files/thumbnails/image/hubble_friday_04152016.jpg

Zašto je prvi slučaj izgubljen slučaj

uzrok

https://kaggle2.blob.core.windows.net/competitions/kaggle/3370/media/cause_effect_page_graphic.png

domine

<https://www.atheistalliance.org/wp-content/uploads/2018/06/Knocking-over-dominos-1050x600.jpg>

Odakle se pojavio bog

snovi

<https://img.manoramaonline.com/content/dam/mm/en/lifestyle/astro/images/2017/4/9/dream.jpg.image.784.410.jpg>

šaman

<http://www.stihi.ru/pics/2017/09/07/4399.jpg>

morpheus

<https://americanzen.files.wordpress.com/2015/06/morpheus-pinterest.jpg>

Fenomen (pseudo)istorije u Srbiji

piramide

<http://www.renegadatribune.com/wp-content/uploads/2017/09/ancient-aliens.jpg>

visoki dečani freska

<http://www.srbia.com/wp-content/uploads/2015/12/visoki-decani-freska.jpg>

serbona

<http://youthnow.rs/wp-content/uploads/2017/04/glasrasejanih.jpg>

hronika

sinod

<http://www.vreme.com/g/903sinod.jpg>

rušenje džamije

<https://rs.n1info.com/Picture/123245/jpeg/image-0-02-05-780f0c93808aeb6ca3ce079d02caab32053cb56b-18185718c9d12658a9e4b096-V.jpg>

zukurlić

http://www.alo.rs/resources/images/0000/098/356/Zukurlic%2002_RAS_foto%20rajko%20ristic_1000x0.jpg

dakon Nenad Ilić

https://www.vreme.com/g/images/1350789_26-09.jpg

grčić

<https://ocdn.eu/pulscms-transforms/1/EXhk9lMaHR0cDovL-29jZG4uZXUvaW1hZ2VzL3B1bHNjbXMvTmPNN01EQV-8vMTg5Y2ZjMmYwMjVhMzdhdDhlMTBhNDgwMjE1OWE-4N2EuanBIZ5GTAs0C5ACBoTAB>

amfilohije

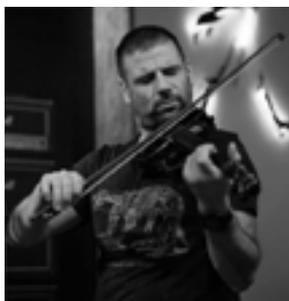
<https://02varvara.files.wordpress.com/2009/11/amfilohije-giving-communion.jpg>

Intervju sa Filipom Patom

Ekstrovertan sam i privatno. Ali to ima i svoju tamnu stranu.

strana 8.

Autor: Marko Ekmedžić

Duplerica: Istorija Zemlje smeštena u 24 sata

Prvi sisari su se pojavili u kasnom trijasu (pre oko 225 miliona godina, 40 miliona godina nakon prvih terapsida.) Isprva su bili noćni lovci.

strana 14.

Autor: Marko Ekmedžić

Hronika

strana 21.

U normalnoj državi podsećanje na princip sekularnosti ne bi trebalo da bude vest.

Autor: Vladimir Božanović

web: ateisti.com i velikiprasak.com
e-mail: redakcija@velikiprasak.com

ZAŠTO JE PRVI SLUČAJ IZGUBLJEN SLUČAJ

Svaka posledica u makrosvetu je sama po sebi uzrok naredne posledice. To je neprekinuti lanac koji se proteže upravo do početka vremena, ako je uopšte ikad i postojalo nešto što bi se moglo nazvati početkom...

Uočili smo da u prirodi svaka posledica ima svoj uzrok. Iz tog nepreglednog niza podataka gradimo ideju o pretpostavci da je razumno podrazumevati da SVAKA posledica mora imati uzrok i to smo nazvali Zakonom uzročnosti. Naravno, nismo posmatrali sve uzroke svih posledica koje su ikad postale, što će značiti da je naš argument induktivan. Indukcije nisu potpuno sigurne, ali u makrosvetu, kojem smo neposredno izloženi, nikad nismo naišli na posledicu koja nije imala svoj uzrok. Svedoci smo međutim da, na nivou kvantuma, 'nestvarne' partikule (koje su, dakako stvarne, ali privremene) nastaju i nestaju bez uzroka, a vrlo često na mestima gde se neki događaji zasnivaju na verovatnoći više nego na uzrocima.

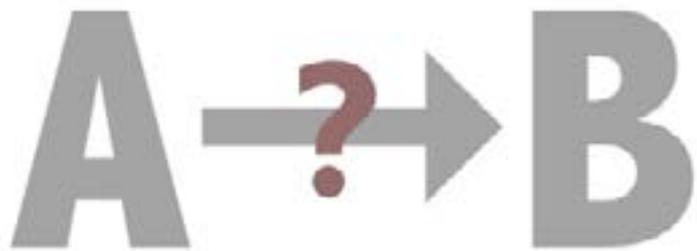
Svaka posledica u makrosvetu je sama po sebi uzrok naredne posledice. To je neprekinuti lanac koji se proteže upravo do početka vremena, ako je uopšte ikad i postojalo nešto što bi se moglo nazvati početkom... Posledice JESU uzroci. Uzroci JESU posledice. Isti su. I, ako je i postojao početak vremena, to je bila posledica sama po

sebi, pa je, prema tome po svemu sudeći, morala imati neki uzrok. Teisti ove ideje koriste da bi izgradili argument za postojanje Boga i to po sledećoj šemi: prva premisa: 'sve ima uzrok,' druga premisa: 'svemir je nastao,' te sledi zaključak da 'mora postojati uzročnik koji je prethodio postojanju svemira.'

Dakle, dekonstruišimo ovaj silogizam, koji je postavljen kao rezultat dedukcije. Dedukcije se zasnivaju na neupitnoj prirodi svojih premisa. Kao što je maločas pokazano, prva premisa 'sve ima uzrok' je nepobitna evidentna indukcija. Drugim rečima, verovatno je istinito, ali ne i sasvim sigurno da je istinito, a ne može se potvrditi bez

posmatranja uzroka svake posledice, što se neće desiti. Tako to postaje upitno i znamo da se odnosi na makro-nivo prirodnog carstva (zbog čega je 'u prirodi' zakošeno u uvodnom pasusu.)

Druga premisa, 'svemir je počeo živeti' je apsolutno hipotetička tvrdnja. Zaista ne znamo da li je istinita ili nije. I upitna je. Svako nema dokaza. Do pre otprilike jednog veka, smatralo se da je svemir svezremen i stabilan kao takav. Onda je otkriveno da se proširuje, a posmatranje čitavog procesa sa vremenske distance urodilo je idejom o 'Velikom prasku', koji je naizgled podržavao teističke tvrdnje stvaranja. 'Veliki Prask' je nedavno ponovo razmotren, kao i Svemir koji odskāče,

Mnogo je onoga što ne znamo. Ipak, teistima polazi za rukom da ove globalne nepoznanice shvate kao argument za postojanje njihovog, mada ne i nečijeg drugog, boga!

Multiverzum, Jedinstvo i naravno, ne možemo ga isključiti, Stvaranje. U suštini, sve su ovo tek predlozi bez observacione potpore, a teško da će dobiti observacijsku potporu u predvidivoj budućnosti. Jednostavno, ne znamo. Nastavićemo tražiti.

Međutim, primetite da tvrdnja da je svemir imao početak podleže teističkoj tvrdnji stvaranja i podrazumeva stvoritelja, ali ukoliko se ne pojavi dokaz, ona je tek još jedna obmana- tvrdnja koja 'podržava' drugu tvrdnju.

Sve u svemu, ni jedna premisa ne potvrđuje neophodnu neupitnost koju zahteva dedukcija. Ipak, pogledajmo njihovu 'dedukciju'.

'mora postojati uzročnik koji je postojao pre svemira,'
'Postojao pre svemira' pretpostavlja da za stvoritelja postoji prostor i vreme pre postojanja svemira u kojem bi stvorio prostor i vreme (što je tema drugog članka, pod

naslovom 'Ne možeš sastaviti IKEA ormar ako nemaš vremena za to'). Pošto je svemir prirodna pojava koju smo vekovima proučavali i koju na neki način razumemo, ova 'stvaralačka radionica' je sigurno neprirodna, bolje reći natprirodna. U stvari, stanaru natprirodnog carstva teisti pripisuju moći za koje bi mađioničari dali sve.

E, sad se prisetimo da se Zakon Uzročnosti, kao i svaki zakon fizike odnosi na prirodna carstva. Nema mo pojma šta bi se moglo dešavati u nekom neistražljivom natprirodnom carstvu, ali nemamo razloga da pomislimo da bi u njemu važili zakoni fizike. Tako, 'mora postojati uzročnik koji je postojao pre postojanja svemira' sadrži kontradiktornost: da mora postojati neprirodna tačka vremena i prostora koja, makar delimično, poštuje zakone fizike. Istovremeno je prirodna i neprirodna!

U svojim odvojenim potragama

za dokazima postojanja svojih bogova, uprkos činjenice da se zna da oni deluju samo u prirodnom carstvu, teisti tvrde, bez razloga, da Zakon uzročnosti deluje i u natprirodnom svetu. Ali, ne baš. Oni žele neku drugačiju verziju. Oni ne žele lanac uzroka i posledica... Oni žele samo jedan uzrok koji nije ni u kakvoj vezi sa bilo kojom prethodnom pojavom i žele da se taj uzrok ukaže neuzrokovanim Bićem. Jeste li se ikad suočili sa boljim primerom argumenta iz greške?

Kao što vidite, mnogo je onoga što ne znamo. Ipak, teistima polazi za rukom da ove globalne nepoznanice shvate kao argument za postojanje njihovog, mada ne i nečijeg drugog, boga!

<https://www.atheistalliance.org/thinking-out-loud/why-the-first-cause-is-a-lost-cause>

Intervju sa **FILIPOM PATOM,** **VIOLINISTOM GRUPE „PILOTI“**

Da se razumemo, sve Crkve misle da su jedine ispravne i da su svi ostali jeretici, ali ja se trenutno bavim ovom našom, takoreći državnom religijom.

Filipe, za početak jedno lako pitanje - zbog čega si ateista?

Dobar dan, tebi i čitaocima. Lak odgovor imam na pitanje zašto sam ateista. Ne verujem da geografska širina i dužina mogu da odrede pored veroispovesti, i nacionalnost. Eto, pored svog ateizma dao sam još i info i da sam nadnacionalan, što će tek da omrznu vaši čitaoci (smeh).

Da vidimo da li se uklapaš u stereotipe o ateistima - da li si komunist, surovi materijalista, nemoralna osoba, mrzitelj Srbije i uopšte neko ko bi, pošto ne veruje u Boga, počinio ko zna kakva zlodela?

Pa ja sam sad upravo saznao i da sam surovi materijalista! Hmmm, moraćemo još više da se družimo, pa da saznam još neke pojedinosti o sebi (smeh). Komunista nisam, ne verujem u utopije. Mogu reći da sam prilično socijaldemokrata. U moral ne verujem, verujem u etiku (E sad, to

neću nikada.

Sećaš se sigurno i vremena prave invazije klerikalizma. Šta misliš da nam se kao društvu dogodilo?

Sećam se, naravno. Rođen sam daleke 1975. godine. Dete sam iz mešovitog braka. Sećam se da, kad se prvi put pojavio Slobodan Milošević, je moj otac rekao: „Ovaj čovek nije dobar“. Zapamtio sam to. Malo kasnije sam čuo da je isti taj drug, sad postao gospodin i da je preko noći, od komuniste stigao do nacionaliste, tačnije fanatičnog šoviniste. E sad, kad je društvo beznadežno, kad nema novca, kad nema kulture, daj mu - ništa! Da. Ništa, dobro sam rekao. Evo ti ništa i dobro ga čuvaj. Jer to je NAŠE NIŠTA, a svi ga hoće i svi su ljubomorni. E, tu se taman fino nadoveže Crkva (velikim slovom, jer firme se ispisuju velikim slovom) i ponudi -šta? Pa ništa takođe. I kaže ti : „Ti si pravoslavac, a mi svima smetamo i svi hoće da nas unište.“ Da se razumemo, sve Crkve misle da su jedine isprav-

Imam dvodelan odgovor. Jer, sudaramo se mi (muzičari) između sebe a i sa drugima, tj.tuđim predrasudama.

Muzičari, kao i bilo koja druga kategorija umetnosti, prvi su na udaru vlasti, odnosno nemaštine. I tu se u stvari najviše vidi kakva je država, tj. koliko je bogata ili ne. Šta hoću da kažem, ja sam na udaru zbog svog stava, a neće se na udaru naći Bora Čorba koji peva duet sa Bajom Malim Knindžom. Neće. O tome se radi.

Što se tiče sudara sa predrasudama u narodu, to je zato što nas drže u matrici mržnje. Ja sam npr. pre neki dan na svoj način odao počast, za mene najvećem vokalu Jugoslavije, Oliveru Dragojeviću. Naravno da sam kritikovan zbog toga, javno i u inbox. Neće to sprečiti moje dalje delovanje i ponašanje. Za mene muzika nema granice i ni najmanje me ne zanima, hipotetički rečeno, ruska pop muzika. Em su mi daleko, em ih ne razumem, em to nije moja šolja kafe (smeh).

Ja sam na udaru zbog svog stava, a neće se na udaru naći Bora Čorba koji peva duet sa Bajom Malim Knindžom.

je široka tema na koju bih mogao da razglabam ali, nije sada trenutak). Mrzitelj Srbije ne, nikako. Ja da sam mrzitelj Srbije, živeo bih u Beču i veličao vlast. Jer samo sa bezbedne distance, čovek „ove“ može da voli, a da pritom ne mogu da utiču na njegov finansijsko-socijalni sistem.

Jel' ostalo nešto još da negiram (smeh)

Mislim, to je učestala pojava. Negiranje ili objašnjavanje stava. Bar je meni tako. Veći deo mog života. I još nisam posustao. Nadam se da

ne i da su svi ostali jeretici, ali ja se trenutno bavim ovom našom, takoreći državnim religijom. I kad se uveže šovinista na vlasti sa SPC firmom, narod koji nema za burek ujutro, dobije odjednom puno srce....mržnje prema drugima.

Umetnici, muzičari posebno, spadaju u onaj uglavnom kosmopolitski deo javnosti. Koliko se u svojoj profesiji susrećeš sa ljudima punim prerasuda?

Ti si jedna od retkih javnih ličnosti u Srbiji, koja se otvoreno izjašnjava kao ateista i kao sekularista. Da li si ikada imao problema zbog svojih stavova i opredeljenja, odnosno zbog kritike klerikalizma i nesekularnosti u Srbiji?

Apsolutno sam imao probleme i verujem da ću ih tek imati (smeh). Ne slažem se da sam javna ličnost. Živim prilično mirno i ne uklapam se u profil onoga što bih

trebalo da budem da bih imao „titulu” javne ličnosti. Nemam skandal/e (smeh).

Da se vratim na pitanje. Elem, određeni broj ljudi me je otpisao zbog mog stava. Prosto se više ne družimo. Žalim zbog toga sa jedne strane, a sa druge ne. U emotivnom smislu mislim. Opet, bila je jedna gospođa koja mi je davno izdavala stan i sa njoim sam imao vrlo pristojan i razgovor pun međusobnog poštovanja. Rekla je da voli kako sviram i pevam. Kako zna sa kim radim i tako to. A onda je rekla kako je čitala da sam rekao da ne verujem u Boga i pitala da li je normalno da verujem da smo nastali od majmuna.

Ja sam prilično razumno odgovorio da verujem u teoriju evolucije, ali sam objašnjenje prilagodio njoj, tj. karikirao sam rekavši da verujem da smo nastali od majmuna. Nakon toga je gospođa podigla ton a ja joj ništa nisam ostao dužan (smeh).

Prilično si aktivan na društvenim mrežama. Koliko one odmažu, a koliko pomažu ljudima koji se osećaju stigmatizovani zbog svog verskog (ne)uverenja? Deluje da su društvene mreže izvesna oaza za nas ateiste i antiteiste. Kako ti to vidiš?

Počecu ovako. Prvo budeš anatemisan (zar nije divno da koristim crkveni rečnik u ove svrhe). Zatim počneš da tražiš sebi slične, iako to ne mora da bude jedina tačka, odnosno osnov za druženje. I onda nađeš slične. I onda sa njima radiš intervju (smeh). Naravno da je uz pomoć Facebook-a lakše pronaći slične sebi. E

sad, ono što nije dobro je to što su to uglavnom zatvorene grupe. Razlog je naravno jasan, ali ja želim da u nekom trenutku, sve te grupe budu otvorene, da naši stavovi budu jasni. Ne moraju da budu prihvaćeni, ali ne smeju da budu izopšteni, anatemisani.

Jer i mi smo u stvari u našim grupama osuđeni na naš mali krug.

Kako ocenjuješ situaciju u Srbiji danas? I ti si otac i iz te perspektive gledaš i obrazovni sistem u našoj zemlji. Kako ti se sve to čini?

Nažalost je sreća odavno napustila našu teritoriju, i za naših života, nama neće biti bolje. Ja sam po prirodi stvari vedar i veseo čovek, ali sam i realista. Deca nam se obrazuju na dva koloseka. Ili IT sektor, što je dobro jer je budućnost upravo u tome, ili za nanosače pene za brijanje na lice. Ja sam muzičar po vokaciji i zdravorazumski posmatram stvari. Logikom se vodim i pomalo intuicijom.

Mi smo zemlja poljoprivrede, a to smo upravo najmanje.

Šta je za tebe patriotizam?

Patriotizam sam ja. Jer se moje prezime sadrži u ovoj čudesnoj reci (smeh).

Sve što se danas servira na TV, radiju i medijima uopšte kao patriotizam, to upravo nije. To je zaglupljivizam.

Za mene je patriotizam kad moj komšija ima ujutro da dâ pare svojoj deci za doručak i da im ostane još malo para za sladoled. Patriotizam je kad navijaš za svoje

sa „Bravo NAŠI!” a ne „Ua VAŠI!” Patriotizam je kad kažem da iz moje zemlje dolazi jedan od najboljih violinista sveta, nekada Stefan Milenković, a sada Nemanja Radulović.

Patriotizam je kad se podrži Novak Đoković i kad je pao.

Patriotizam je kad država pomaže stanovništvo, a ne kompanije koje kontrolišu državu kroz „sponzorstvo”.

Često, bezmalo redovno kada si u Srbiji, odazivaš se i humanitarnim akcijama. Da li smo kao društvo, kao zajednica zaista humani ljudi, ili se i to izgubilo u Srbiji u proteklim decenijama haosa i beznada?

Ne želim da pričam o tome šta i kako i kad pomažem. Prosto, nije umesno. Trudim se, odazivam se uvek kad mogu. Čak su me i jednom prevarili, pa ništa. Idemo ispočetka. Mi smo kao pojedinci humani. Ali smo, takođe, i sluđeni kao nacija.

Podatak da je za jedno veče, za finale „Farme”, „Zadruga” ili kako god se to zvalo, za SMS-ove otišlo više novca nego za 4 godine fonda „Budi human”, za mene je poražavajući. To je ta sluđenost, to je taj nivo zaglupljivanja.

Srećom, očigledno je da još ima ljudi koji ipak šalju SMS-ove i za decu i njihovo ozdravljenje.

Kako vidiš Srbiju za 50 ili za 100 godina? Kao bolje društvo ili ne?

Nažalost nisam optimista. Više puta sam se bavio ovom našom pomerljivom i promenljivom teritorijom i došao sam do zaključka

Deca nam se obrazuju na dva koloseka. Ili IT sektor, što je dobro jer je budućnost upravo u tome, ili za nanosače pene za brijanje na lice.

Podatak da je za jedno veče, za finale „Farme”, „Zadruge” ili kako god se to zvalo, za SMS-ove otišlo više novca nego za 4 godine fonda „Budi human”, za mene je poražavajući. To je ta sludenost, to je taj nivo zaglupljivanja.

da, prvo zahvaljujući sebi, pa tek onda drugima, mi smo uvek bili i bićemo periferija Evrope.

Znam da je to teško prihvatiti ali ja stvarno tako mislim.

Mi prosto živimo taj shizofreni-život. Volimo Rusiju, a školujemo decu na Zapadu.

Neutralni smo, a okruženi smo NATO paktom i EU, koju više ne želimo nego što želimo.

Neverovatno.

Kako vidiš današnje klince, tinejdžere, za 20-30 godina? Kao begunce iz srpskog društva, kao one koji će ostati i menjati ga nabolje ili kao utopljene u ovu čamotinju?

Kao što rekoh, nemam baš neku

veselu viziju. Mislim da će ovde za 20-30 godina, na kraju ostati jedna partijska armija koja će se voziti sa članskom kartom SNS autobusom besplatno. I to će im biti sve od beneficija.

Mi ćemo već biti prematori da bilo šta možemo da menjamo, te ćemo živeti kao rani hrišćani, po rupama i katakombama (smeh).

Kakva je ovo paradigma (smeh), neverovatno!

Dakle, šalu na stranu, mi matori ćemo služiti da sačekamo kraj. I ništa više. Sve što iole ima mozga će otići odavde.

Gde su danas intelektualci, naučnici, književnici, umetnici? Margina društva, većinski deo mejnstrima, uplašeni, nepostojeći?

Jednom davno sam čuo priču u vezi sa demonstracijama 1968. u Beogradu. Priča verovatno nije potpuno tačna, ali sigurno je da ima bar neke elemente istine. Za mene ima zanimljivu težinu. Dakle, protesti su počeli i potom se širili. Vlast nije mogla da ih obuzda. Onda je glavnog pojeo mrak, a ostali ispod njega su dobili poslove u državnim firmama i stanove. Čiča-miča i gotova priča! Mislim da je sada tako nekako. Neki su inkorporirani u vladajući esnaf. Neki su uplašeni pa ćute. Neki su plaćeni pa ćute. Čak i ovi koji ne ćute, nemaju gde baš da iznesu svoj stav.

Kako ti vidiš mesto velikih ver-

skih zajednica, pre svega SPC, u Srbiji? Bolje reći, kakav je danas njen položaj, a kakav ti misliš da bi trebalo da bude?

Odlično pitanje. Ova država je sekularna. Dakle, vlast je de jure odvojena od crkve. E sad, jedno je šta je činjenica i stvarnost, a drugo šta je na papiru. Imamo prilike da vidimo da se crkva pita za sve, čak i onda kad se ništa i ne pita.

Neverovatno!

Prvo, veronauka mora momental-

sud (koje su to tek, uizgred budi rečeno, gluposti).

Kad ova tri budu ispunjena, mislim da ćemo lakše disati.

Jedna od čestih tema u kojima učestvuješ i ti su komentari na račun velikih državnih, budžetskih davanja za SPC. Puno putuješ, obišao se mnogo zemalja. Kako vidiš to gde se te pare troše, spram onoga gde bi mogle da se troše?

Jednostavno je. Ne može, ne sme. Tačka.

Ja ne pamtim da je crkva dala pare i za jedno bolesno dete. Ne pamtim da je dala pare za Tiršovu, za neki inkubator, za bilo šta što ima veze sa decom.

Za vrtić, za školu, bilo šta!

A da znaju da osporavaju pravo na abortus, to znaju. A da osporavaju položaj žena u odnosu na muškarce, to takođe znaju.

Ova država je sekularna. Dakle, vlast je de jure odvojena od crkve. E sad, jedno je šta je činjenica i stvarnost, a drugo šta je na papiru. Imamo prilike da vidimo da se crkva pita za sve, čak i onda kad se ništa i ne pita. Neverovatno!

no napolje iz škola. Momentalno! Drugo, SPC porez da plaća uredno. Treće, da su crkveni službenici, popovi i svi koji imaju veze sa crkvom dostupni policiji i sudstvu, bez obzira na to što crkva ima svoj

Tu prosto nema puno pameti i mudrosti. Em crkva ne daje novac za porez, em se finansira od građanstva dobrovoljno, sa čim uopšte nemam problem, ali, država ne može da iz budžeta dotira crkvu.

Imaš li svoje životne i muzičke uzore?

Na sceni si izuzetno ekstrovertan, šoumen koji neretko "krade šou" ostalim izvođačima. Da li si takav i privatno?

Polazim od toga da smo svi od krvi i mesa i da grešimo u životu. Ne radim to da bi mi bilo lakše i da kažem -OK, pa i ti grešiš, već prosto ne idealizujem ljude potpuno. Veliki sam pobornik muzike Zla-

puta da uopšte nemaju potrebe da glume ludilo.

Rastao sam na Beatles-ima i za mene je to početak i kraj R'n'R muzike.

Ekstrovertan sam i privatno. Ali to ima i svoju tamnu stranu. Istrošim se. I onda mi treba malo mira. Da

Mene su roditelji vaspitali da poštujem druge. Mislim da je to osnova svega. Mislim da se po tome razlikujemo od neljudi. Ja vaspitavam svoje dete da se javi svima koji stanuju u zgradi u kojoj i ona živi, kao i svima koje prepo-

Ekstrovertan sam i privatno. Ali to ima i svoju tamnu stranu. Istrošim se. I onda mi treba malo mira. Da gledam u vodu i ćutim i pecam.

tana Stipišića – Gibonnija. Veliki sam fan sad pokojnog Olivera Dragojevića. Đorđe Balašević je najveći živi pesnik kojeg imamo. Ono što oni poseduju je ta opuštenost, igricu su prešli već toliko

gledam u vodu i ćutim i pecam.

Šta smatraš najvrednijom lekcijom koju roditelj može da prenese svojoj deci i šta je tvoja najvažnija roditeljska lekcija?

zna na ulici.

Poštovanju te uči porodica.

A porodica je ključ svega, ključ države na kraju.

Istorija Zemlje smeštena u 2

Nastanak Zemlje - Najstariji materijal pronađen u Sunčevom sistemu potiče od pre 4,5672±0,0006 milijardi godina (10^9 godina ili gigagodina). Do pre 4,54±0,04x10⁹ godina, p je nastala. Nastanak i evolucija nebeskih tela u Sunčevom sistemu su se događali uporedo sa frazvojem Sunca. Teoretski, solarna nebula je izdvojila deo zapremine iz molekular gravitacionog kolapsa, odnosno sabijanja, a ta zapremina je potom počela da se obrće i spljoštila se u okoizvezdani disk. Potom su iz tog diska nastale planete i razvijale se zajed nebula je bilo gasova, čestica leda i prašine (uključujući tu i primordijalne nuklide). Prema nebularnoj teoriji, planetezimali su nastali akrecijom, a primordijalnoj Zemlji je trebalo (10^6 godina ili megagodina) da se oformi.

Nastanak Meseca - Postoji više mehanizama za koje se veruje da su mogli dovesti do nastanka Meseca, pre nekih 4,51 milijarde godina, tj. nekih 60 miliona godina nakon što je sistem. U te mehanizme se ubraja i fisija Meseca iz Zemljine kore, pomoću centrifugalne sile, za koju bi bilo potrebno preveliko početno obrtanje Zemlje; potom imamo i gravitaciono preformiranog Meseca, za koje bi bila potrebna nemoguće proširena atmosfera Zemlje, koja bi umanjila i rasula energiju prolazećeg Meseca; tu je i hipoteza o zajedničkom nast Meseca iz primordijalnog akrecionog diska, koja ne može da objasni izostanak metala na Mesecu. Sve ove hipoteze ne mogu da objasne takođe i veliki ugaoni momenat sistema. Najdominantnija hipoteza je ona koja kaže da je sistem Zemlja-Mesec nastao nakon udara nebeskog tela veličine Marsa, nazvanog Teja (Theia) u proto-Zemlju. Udar je mogao u orbitu Zemlje, a on je akrecijom mogao da oformi sadašnji sistem Zemlja-Mesec. Iako nesavršena, ova hipoteza je najbolje objašnjiva dokazima i od 1984. se smatra predominant krugovima. Veruje se da je Teja imala masu vrednosti oko 10% Zemljine, a da je sudar bio delimično okružni, gde je deo Tejinog materijala ostao na Zemlji.

Lunarna kataklizma - Pozno teško bombardovanje (Late Heavy Bombardment - LHB) je događaj koji se odigrao u neohadskoj i eohadskoj eri Zemlje. U ovom intervalu, nepro broj asteroida je, teoretski, udario u rane terestrijalne planete unutrašnjeg Sunčevog sistema, uključujući tu i Merkur, Veneru, Zemlju i Mars. LHB se odigrao nakon što su se Zemlji planete oformile i završile akreciju najvećeg dela svoje mase, ali i dalje prilično rano od nastanka Zemlje. Dokazi za LHB dolaze iz Mesečevih uzoraka koje su doneli astronauti mi datiranje Mesečevog kamenja ukazuje na to da se najveći broj udara dogodio u prilično uskom vremenskom intervalu. Nekoliko hipoteza pokušava da objasni uočeni skok u fluk kometa) na unutrašnji Sunčev sistem, ali naučni konsenzus još nije dostignut. Nica model (nazvan po gradu Nici, mestu gde se nalazi Observatoire de la Côte d'Azur, popularan kaže da su velike planete doživele orbitalnu migraciju, tj. pomeranje i da su tada raspršile tela u pojasu asteroida i/ili u Kuiperovom pojasu ka ekcentričnoj orbiti i ka putanji teres istraživači smatraju da podaci iz Mesečevih uzoraka ne podrazumevaju kataklizmične udare pre nekih 3,9 milijardi godina, te da je uočeno gomilanje tragova udara iz tog doba udarnih kratera, te stoga nije reprezentativan za ceo Mesec. Smatraju i da brzina stvaranja kratera usled udara može biti potpuno drugačija kada se poredi spoljna i unutrašnja

Poslednji univerzalni zajednički predak - LUCA (last universal common ancestor), negde nazivan i LUA (last universal ancestor), cenancestor ili netačno progenot, predstavlja organizama sa kojim svi organizmi koji sada postoje na Zemlji imaju zajedničko poreklo. LUCA je dakle najskoriji zajednički predak svog sadašnjeg života na Zemlji. LUCA svakako na planeti. Smatra se da je živeo pre oko 3,5 do 3,8 milijardi godina, negde u paleoarhaičkoj eri. Ne postoji fosil koji prikazuje strukturu organizma LUCA, ali je strukturu moguće i genoma njegovih potomaka, koji danas postoje. Na taj način je studija iz 2016. identifikovala komplet od 355 gena koji su bili deo strukture LUCA organizma. Najstariji dokaz živ grafit pronađen u 3,7 milijardi godina starim metamorfnim sedimentarnim stenama nađenim na zapadu Grenlanda, kao i cijanobakterijski fosilni pokrov pronađen u 3,48 milij iz Zapadne Australije. Studija iz 2015. je našla potencijalno biogeni ugljenik star 4,1 milijardu godina u drevnim stenama Zapadne Australije, ali bi takav nalaz ukazivao na drug tom periodu, u odnosu na one za koje danas smatramo da su postojali i ukazivali bi na još ranije poreklo života. 2017. je objavljen opis fosilizovanih mikroorganizama koji su sta 4,28 milijardi godina, iz železnih sedimentnih stena kod Kvebeka, u Kanadi. Carls Darvin (Charles Darwin) je predstavio teoriju o univerzalnom zajedničkom poreklu, kroz evolucion „O poreklu vrsta“ (On the Origin of Species, 1859.), napisavši: „Stoga, moram zaključiti iz analogije, da su verovatno sva organska bića koja su ikada živela na ovoj zemlji, potekli primordijalne forme, u koju je prvu život bio uduhnut.“

Proizvodnja kiseonika - Pre nego što je fotosinteza evoluirala, u atmosferi Zemlje nije bilo slobodnog kiseonika, O₂. Fotosintetički prokariotski organizmi koji su proizvodili O₂ materiju, postojali su mnogo pre prvog nagomilavanja slobodnog kiseonika u atmosferi, moguće čak i pre nekih 3,5 milijardi godina. Kiseonik koji su proizvodili je brzo biova uk tokom redukcije minerala, posebno vezivanjem za železo. To „masovno rdanje“ je dovelo do taloženja železnog oksida na dnu okeana, na kom su nastajale formacije trakastog ž atmosfere postojao u minimalnim količinama nekih 50 miliona godina pre početka Velike kiseonične katastrofe (Great Oxygenation Event). Ova masovna oksigenizacija atmosfere masovnog nagomilavanja slobodnog kiseonika. Današnjom brzinom primarne proizvodnje, današnja koncentracija kiseonika bi se dostigla delovanjem fotosintetičkih organiz U nedostatku bifakta, brzina proizvodnje kiseonika fotosintezom je bila sporija u prekambriju, a dostignuta koncentracija O₂ je bila manja od 10% današnje i pride je verovatno s je da je kiseonik čak i ponovo sasvim nestao iz atmosfere pre oko 1,9 milijardi godina. Ipak, te fluktuacije koncentracije kiseonika nisu imale veći direktni uticaj na život, s obzirom nisu uočena sve do pojave složenog života, na početku kambrija, pre nekih 541 miliona godina. Prisustvo O₂ je dalo nove mogućnosti životu. Aerobni metabolizam je efikasniji o mogao efikasnije da cveta. Od početka kambrija, koncentracija atmosferskog kiseonika je fluktuirala između 15% i 35% zapremine atmosfere. Maksimum od 35% je dostignut ki miliona godina), što je verovatno doprinelo porastu veličine insekata i vodozemaca tog vremena. Ljudi nikada nisu uspevi svojim aktivnostima da bitno utiču na koncentraciju ki koliko su uticali na ugljen-dioksid.

Zelene alge - Zelene alge su velike grupacije algi, koje se sastoje od vrsta Chlorophyte i Charophyte, koje su danas u odvojenim klasama. Kopnene biljke, vrsta Embryophyte, naj vrste Charophyte, pa stoga i same spadaju u zelene alge. Međutim, kako se vrsta Embryophyte uobičajeno ne svrstava ni u alge ni u zelene alge, zelene alge su parafiletička grup alge i vrsta Embryophyte je monofiletička i vodi se kao grana Viridiplantae i kao carstvo Plantae. U zelene alge spadaju jednočelijske i kolonijalne flagelate (bičare), većina sa dve puna ćelijska diferencijacija tkiva. Postoji oko 8000 vrsta zelenih algi. Mnoge vrste najveći deo života provedu kao pojedinačne ćelije, dok druge formiraju cenobije (kolonije), dug hlorofita dolaze iz zelenih algi koje su progutali, a kod hlorofita zadržavaju i nukleomorf (vestigijalna jezdra). Zelene alge su simbiot kod trepljara paramecijuma, kod vrs biti vezane sa gljivama, sa kojima formiraju lišajevе. Uopšteno, vrste gljiva koje čine lišajevе ne mogu opstati samostalno, dok alge u prirodi žive i bez gljiva. Trentepohlija je filar

Trilobiti - Trilobiti su fosilna grupa iščezlih morskih arahnomorfnih artropoda iz klase Trilobita. Jedna su od najstarijih poznatih grupa artropoda. Prvo pojavljivanje trilobita u f iščezavaju sve do istrebljenja, tokom devona, kada su od svih trilobita opstali samo oni iz reda Proctida. Trilobiti su napokon potpuno iščezli u masovnom izumiranju na kraju perma, među fosilnim zapisima, već su bili visoko diversifikovani i geografski rasireni. Zbog velikog diverziteta i lako fosilizovanog egzoskeleta, za trilobitima je ostalo mnoštvo fosila, sa u artropodni podrazdeo Schizoramia, u okviru nadklase Arachnomorpha (ekvivalent klasi Arachnata), iako u literaturi ima više alternativnih taksonomija. Imali su više različitih savremenih morskih artropoda, postojala je kod trilobita, uz moguć izuzetak parazitiranja (nema naučnog konsenzusa oko ovoga). Neki trilobiti (posebno familija Olenidae) je

Rane ribe - RIBE nisu monofiletička grupa, pa stoga njihova evolucija nije jedan jedinstveni događaj. Rane ribe, prema fosilima, čine grupu malih, oklopnih riba bez vilice, poznat Raznoolikost kičmenjaka sa vilicom može da ukaže na evolutivnu prednost usta sa vilicom. Nejasno je da li je prednost vilice sa zglobom u većoj sili zagrizaja, boljem disanju ili ko možda zadržavali oblik larve i u odrasloj dobi (kao što je slučaj kod nekih pripadnika vrste Ascidiacea i danas), iako je moguće i sasvim obrnuto objašnjenje.

Prve biljke na tlu - Biljke na tlu su evoluirale iz grupe zelenih algi, moguće već pre nekih 510 miliona godina, a neke procene kažu i pre 630 miliona godina. Njihovi najbliži sada biljke na tlu razvile iz razgranate, filamentne alge koja živi u plitkoj svežoj vodi, možda na ivicama bara koje sezonski nastaju i nestaju. Alga bi imala haplontski reproduktivni cik ćelije sa polovinom broja nesporenih hromozoma (haploidno stanje). Saradnja sa gljivama je možda pomogla ranim biljkama da se prilagode izazovima života na suvom.

Prvi insekti - Prema podacima poteklim iz sekvenciranja genoma, procenjuje se da je klasa insekti, nastala pre oko 480 miliona godina, u ordovicijumu, negde u slično vreme k postala prva životna forma koja je to učinila. Najstariji fosil insekta (Rhyniognatha hirsti) potiče od pre 407 do 396 miliona godina. Diverzitet insekata se menjao sa svakom pron (insekti koji metamorfozom prolaze kroz razne stupnjeve života) imali procvat tokom perma (pre 299 do 252 miliona godina) i većina današnjih vrsta insekata potiče iz tog doba evoluirale do današnjih insekata, uz posebnu diverzifikaciju kroz juru (pre 201 do 145 miliona godina). Kao sjajan primer evolucije, ističu se visoko uspešne grupe insekata - hime

Permsko-trijasko izumiranje - Permsko-trijasko (P-Tr ili P-T) izumiranje, poznato i kao Velika smrt, Krajnjepermisko istrebljenje ili Veliko permsko istrebljenje, odigralo se pre ok kopnenih kičmenjaka nestalo. To je i jedino poznato masovno istrebljenje insekata (nestalo je oko 57% porodica i 83% svih rodova). Zbog tako silnog gubitka biodiverziteta, opor pokazala su da se morski ekosistem vrlo brzo oporovao, na neverovatno način demonstrirajući otpornost života. Postoje dokazi za jednu do tri faze (puls) istrebljenja, uz moguć naglog otpuštanja metana sa morskog dna (posledica disocijacije metanskog klatrata ili delovanja mikroba koji proizvode metan, metanogena). Verovatno je bilo i promene ni

Rani dinosaurusi - Dinosaursi su se izdvojili od svojih arhosauruskih predaka tokom srednjeg i poznog trijasa, nekih 20 miliona godina nakon permsko-trijaskog izumiranja i r dinosaurusu, što ukazuje na to da su rani dinosaurusi bili mali, dvonožni predatori. To podržavaju i nalazi primitivnih, na dinosaurusu nalik ornitodrona (arhosaurusi bliži pticar miliona godina, ali su ti fosili toliko fragmentirani da je teško reći da li predstavljaju dinosaurusе ili njihove bliške srodnike.

rimordijalna Zemlja
 nog oblaka, pomoću
 jedno sa Suncem. U
 10-20 miliona godina

e nastao Sunčev
 lono hvatanje
 anku Zemlje i
 Zemlja-Mesec.
 odbaciti materijal
 antnom u naučnim

porcionalno veliki
 a i druge stenovite
 sije „Apolo“. Izotopsko
 su udarnih tela (asteroida i
 među planetolazima,
 trijalnih planeta. Drugi
 samo trag iz jednog od
 zona Sunčevog sistema.

a najskoriji skup
 ko nije prvi živi organizam
 zučavati poređenjem
 ota na Zemlji je biogeni
 ardi godina starom peščaru
 ačije okalnosti na Zemlji u
 ri bar 3,77, a možda i čak
 loni proces, u svojoj knjizi
 od neke jedne jedine

kao otpadnu
 lanjen iz atmosfere
 sleza. Kiseonik je u
 re je dovela do
 ama tokom 2000 godina.
 znažno fluktuirala. Moguće
 na to da veća izumiranja
 d anaerobnog, pa je i život
 rajem karbona (pre oko 300
 seonika, svakako ne toliko

verovatnije su potekle od
 a. Grana na kojoj su i zelene

flagele po ćeliji, kao i niz kolonijalnih, kokioidnih i filamentnih formi i makroskopskih, višecelijskih morskih trava. Kod reda Charales, najbližeg srodnika viših biljaka, postoji
 mačke filamente ili visoka diferencirane makroskopske morske trave. Neki organizmi se oslanjaju na zelene alge za obavljanje fotosinteze. Hloroplasti kod euglenida i
 te Hydra viridissima i kod pljosnatih crva. Neke vrste zelenih algi, posebno roda Trebouxia iz klase Trebouxiophyceae i roda Trentepohlia (klase Ulvophyceae) mogu simbiotski
 entna zelena alga koja može samostalno živeti na vlažnom tlu, stenama ili na kori drveta, ili kao fotosimbiont kod lišajeva familije Graphidaceae.

posilnim zapisima definiše osnovu atdabanijanske (treće) faze ranog kambrija (pre 521 miliona godina), a svoj procvat su imali kroz niži paleozoik, da bi potom počeli da
 ma, pre oko 252 miliona godina. Bili su među najuspešnijim od svih ranih životinja i širili su se okeanima duže od 270 miliona godina. Do vremena kada su se po prvi put pojavili
 oko 17000 poznatih vrsta kroz paleozoik. Proučavanje ovih fosila je dalo veliki doprinos biostratigrafiji, paleontologiji, evolucionoj biologiji i tektonici ploča. Često se svrstavaju
 životnih navika. Neki su na morskome dnu živeli kao predatori, lešinari ili su filtrirali vodu u potrazi za hranom. Neki su plivali i hranili se planktonima. Većina načina života
 moguće evoluirala do simbioze sa bakterijom koja jede sumpor, da bi od nje dobijala hranu.

tih kao ostrakodermi. Ribe bez vilice su gotovo iščezle. Opstala grana, paklare, može približno ukazati na prastare ribe bez vilica. Prve vilice se javljaju kod vrste Placodermi.
 kombinaciji činilaca. Moguće je da su ribe evoluirale iz stvorenja nalik na koralu sličnu vrstu Ascidiacea, čije larve liče na primitivne ribe na niz bitnih načina. Prvi preci riba su

šnji srodnici su harofite, posebno red Charales. Ako bismo pretpostavili da su se životne navike ovog reda malo menjale od vremena razdvajanja vrsta, to bi značilo da su se
 us - veoma kratko bi imala parne hromozome (diploidno stanje), kada se jaje i spermatozoid po prvi put spoje da bi stvorili zigot. On bi se odmah podelio mejozom i stvorio

ada su nastale i biljke na suvom. Insekti su evoluirali iz grupe ljuskara. Prvi insekti su bili kopneni, ali je pre oko 400 miliona godina, u devonu, jedna grana insekata razvila let i
 menom globalnih klimatskih okolnosti na planeti. Pterigoti (insekti sa krilima) su se masovno proširili tokom karbona (pre 356 do 299 miliona godina), dok su endopterigote
 i. Mnostvo ranih vrsta insekata je istrebljeno na prelazi perma i trijasa, u najvećem izumiranju u istoriji Zemlje. Preostale vrste su kroz trijas (pre 252 do 201 miliona godina)
 inoptere (ose, pčele i mravi) i lepidoptere (leptiri), kao i mnoštvo diptera (muva) i koleoptera (buba), koje su evoluirale povezano sa razvojem biljaka cvetnica tokom krede.

o 252 miliona godina, na granici perma i trijasa, tj. paleozoika i mezozoika. U pitanju je najoštrije poznato istrebljenje vrsta, tokom kog je oko 96% morskih vrsta i oko 70%
 avak života na Zemlji je potrajao duže nego nakon svih drugih prethodnih istrebljenja, možda čak i 10 miliona godina. Istraživanja kod grada Pariza u Ajdahu (okrug Ber Lejk),
 e udare meteora, masovno delovanje vulkana (posebno u današnjem Sibiru) i posledične požare i eksplozije usled gomilanja gasova, kao i ubrzani efekat staklene bašte zbog
 voa mora, porasta anoksije i promene u cirkulaciji okeana usled klimatskih promena.

nestanka oko 95% života na Zemlji. Paleontolozi veruju da je rod Eoraptor (fosil radiodatiрани na pre 231,4 miliona godina) najverovatniji primer zajedničkog pretka svih
 ma nego krokodilima) poput vrsta Marasuchus i Lagerpeton u argentinskim trijaskim sedimentima. Fosil roda Nyasasaurus ukazuju na mogući nastanak dinosaurusa pre 243

Prvi sisari - Prvi sisari
 su se pojavili u kasnom
 trijasi (pre oko 225
 miliona godina, 40
 miliona godina nakon
 prvih terapsida. Isprva
 su bili noćni lovci na
 insekte, ali su od sredine
 jure nadalje, počeli da
 se brzo šire sa svoje
 evolutivne niše i da se
 prilagođavaju, šireći
 svoje životne navike.

Kraj (većine) dinosaurusa -
 Dominantna teorija kaže da je
 krajem krede, veliki meteor
 udario blizu Jukatana, doveo
 do ogromnih promena klime i
 izazvao izumiranje većine
 dinosaurusa. Ptice su opstale.

Rod Homo -
 U rodu Homo su
 savremeni ljudi i
 nasi preci, gledano
 2-3 miliona godina
 unazad, odnosno
 od pojave vrste
 Homo habilis, pa
 do današnjeg Homo
 sapiens sapiens.

ODAKLE SE POJAVIO BOG?

Odgovor je jednostavan: iz sna, iz laži i iz objašnjenja.

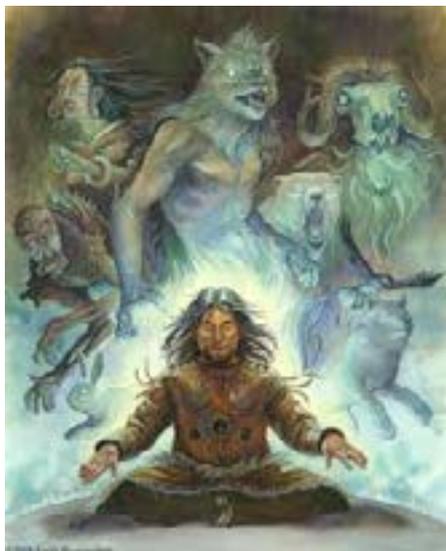
Na ovo pitanje ste možda naišli u člancima o religiji, psihologiji, antropologiji, filozofiji, komparativnoj mitologiji / religiji, arheologiji, čak i u savremenim naučnim knjigama. Na žalost, odgovora nema, budući da je zakopan u dubinama vremena pre nego što se ljudi razvili veštinu pisanja, a verovatno i pre crteža u pećinama. Nisam stručnjak ni u jednoj od ovih oblasti, ali nalazim da su neke ideje ipak uverljivije od drugih. Ništa ovde nije originalno, a pokupljeno je sa različitih strana. Inteligencija čovekolikih majmuna je, po svemu sudeći, povezana sa veličinom mozga. Mozak hominida se u rodu homo razvijao sporo do pre oko 200000 godina. Ovo je obeležilo dolazak naše vrste homi-

nida, homo sapiensa. Pretpostavljam da verovanje u natprirodno datira još iz tog doba. Svako ljudsko društvo poznato do današnjih dana je imalo neku vrstu verovanja u natprirodno. A kako je nastalo? Najuverljiviji odgovor nalazim u činjenici da mi, kao u ostalom i sve druge životinje sanjamo, ali isto tako, posedujemo i inteligenciju koja preispituje izvor ovog našeg iskustva. Poreklo bogova leži u verovanju u duhove, odnosno u verovanje da iskustvo razuma u snovima ima svoj izvor izvan ličnosti. Mnoge rane kulture nisu znale da ljudske misli potiču unutar rada mozga. Dok je nastalo pismo, utvrđen je koncept po kome su snovi smatrani porukama od bogova ili nekih drugih vanjskih izvora.

Sva ostala ljudska čula, vid, sluh, ukus i dodir nastaju od spolnog stimulansa. Kad smo budni i mislimo, ne doživljavamo isključivo mentalne procese. Sećanje pri buđenju i sami snovi koriste različite delove mozga, zbog čega se snovi čine mnogo stvarnijim od pukog sećanja. Snovi često koriste delove mozga koji su odgovorni za obradu normalnih čulnih doživljaja, kao što je vid, na primer. Ovo, nervno iskustvo sna je gotovo isto kao vizuelno iskustvo. U snovima, koji mogu biti zastrašujuće realistični, često vidimo svoje pokojne prijatelje i rodbinu. Ovo je za naše pretke predstavljalo veliku misteriju jer su oni 'znali' da su njihovi voljeni mrtvi, a mogli su ih ne samo videti i čuti, nego i dodirnuti u svojim snovima.

Dakle, bez nekakvih drugačijih nagoveštaja, ako vidimo ono što je stvarno, a u snovima "vidimo" one koji su mrtvi, tokom dana po svoj prilici mora postojati i nešto što nismo u stanju videti. Na taj način bi pretpostavka o pokretanju noćnih čula nekim spoljašnjim silama bila logična.

Ono što je usledilo je čista ljudska genijalnost: ljudi su viđali ove slike noću u snovima i nisu ih uvek mogli razumeti. U jednom momentu

kao i one u snovima, samo što je ovo delovanje jače. Kako su se laži namnožile i vremenom se ponavljale, ove duše su često postajale bogovi. Prve zabeležene religije su imale na hiljade ovakvih duhova- bogova: u krošnjama, stenama, vodama, oblacima, životinjama, itd.

Kako su objašnjenja postajala složenija, a pisanje omogućavalo da priče i ritualni obredi šamana budu ovekovečeni, bogovi su

Rodio se prvi prevarant, koji više nije morao da lovi ili da obrađuje zemlju da bi preživeo, nego je koristio svoju maštu i na taj način obezbedio sebi visoki status u plemenu.

ljudske istorije, neki ljudi su odlučili da slažu i tvrde da ih razumeju. Mogli su intrpretirati zagonetne poruke mrtvih prijatelja ili rođaka, ili možda čak i komunicirati ili upravljati njima. Rodio se prvi prevarant, koji više nije morao da lovi ili da obrađuje zemlju da bi preživeo, nego je koristio svoju maštu i na taj način obezbedio sebi visoki status u plemenu. I tako su nastali prvi plemenski šamani. To je neodvojivi deo gotovo svake kulture, čak i ove naše moderne (pogledajte samo sve te filmove i emisije, u kojima ljudi pričaju sa duhovima i dušama). Kad danas vidimo da neko navodno upravlja dušom mrtvacu, mi u stvari vidimo zaostatke ljudskog društva od pre možda čak više od 150 000 godina!

Ali, kako stići od duša do bogova? Sviđa mi se ideja koja se zasniva na osnovnoj ljudskoj slabosti, koja i danas postoji. Ljudi na visokom položaju u društvu nerado priznaju da nešto ne znaju, jer se boje da će na taj način izgubiti svoj autoritet u očima drugih ljudi. Prirodno

bi bilo da su ljudi zapitali šamana, na primer: Kako nastaje munja? Zašto duva vetar? Kako da spasem svoje bolesno dete? Šaman nije nikako mogao odgovoriti na takva pitanja, ali to nije hteo priznati, nego je izmišljao odgovore koji su se temeljili na nečemu u šta su ljudi već verovali i što je provreno prolazilo u društvu. Naime, one druge, prirodne i stvarne pojave su takođe rezultat delovanja duša,

postajali složeniji, rituali oplemenjeni, a sveštenstvo moćnije i organizovanije. Odavde je verovatno iznikla institucija monarhije, gde je sekularnom vladaru delimično povereno pravo na poslušnost ljudi zahvaljujući uslugama zamišljenih bogova. U jednom momentu, vođstvo je postalo nasledno, što ne srećemo u mnogih vrsta čovekolikih majmuna, gde se za vođstvo može izboriti bilo koja muška jedinka. Tako smo odlučili da se nekom daje pravo da vlada ne zbog njegovih sposobnosti ili zasluga, nego zbog porekla, što je verovatno jedna od najlošijih ideja u ljudskoj istoriji.

Tada su šaman i vladajuća klasa uvideli da im se interesi podudaraju: propagirati religiju i božanstva, što je oboma stranama obezbeđivalo moć i bogatstvo. I na kraju, šta će nam bogovi? Jer sanjamo, jer su neki ljudi vrlo kreativni lažovi, a kao što svi znamo, svaku laž ponovljenu dovoljan broj puta dovoljno glasno ljudi su spremni da prihvate kao istinu.

FENOMEN (PSEUDO) ISTORIJE U SRBIJI

Svaki narod ima svoju istoriju, to jeste tačno. Nažalost, svaki narod ima i svoju pseudoistoriju.

Istorija je akademska disciplina, ali nikako nije egzaktna nauka. Svima je to dobro poznato: nije se ista istorija učila u školama u SFRJ i danas. Istoričari iz različitih država na isti događaj gledaju iz drastično različitih uglova što ponekad dovodi do toga da mislimo da se radi o potpuno odvojenim stvarima. Indijski i Engleski istoričari ne mogu nikako da gledaju isto na kolonizaciju Indije. Nama je Karađorđe borac za slobodu, ali je on Osmanlijama bio terorista. Zato se u šali kaže da svaki narod ima svoju istoriju, ali to i jeste tačno. Nažalost, svaki narod ima i svoju pseudoistoriju.

Oblici koje pseudoistorija uzima se razlikuju. Jedina stvar koja je zajednička je to da pseudoistorijski radovi nisu pravilno istraženi, recenzirani ili njihove zaključke ne podržavaju uobičajeni historiografski metodi. Na primer, uzmimo kao ilustraciju makedonski projekat Skoplje 2014 koji je pokrenut 2010. godine i koji je finansiran uglavnom od strane Vlade Republike Makedonije. Cilj je bio da se Skoplju da klasičniji izgled do 2014. tako što će se izgraditi oko 20 zgrada i preko 40 spomenika. Čim je projekat pokrenut, počele su kritike zbog izgradnje objekata u stilu nacionalističkog, istorici-

stičkog kiča. Takođe se smatra da je projekat deo vladine politike „antikvizacije“, odnosno nastojanja da se Makedoncima nametne nov identitet antičkih Makedonaca, na štetu slovenskog.

Ideja da su današnji Makedonci kao narod povezani sa antičkim Makedoncima, poput Aleksandra Makedonskog, je apsurdna. Ne postoji nikakve veze između njih osim teritorije koju su naseljavali. Zbog toga ovaj primer možemo uzeti da ilustrujemo pseudoistoriju u korist politike. Dobro su poznati i drugi primeri kao Anenerbe (nem. Ahnenerbe) – nacistička organizacija koja se predstavljala kao „društvo za istraživanje drevne germanske istorije i nasleđa predaka“. Njihova istraživanja su

kretala od toga da imaju zadatak šta da otkriju: da je mitološka nordijska populacija vladala svetom u prošlosti.

Razumljivo je zašto je istorija tokom vremena bila podložna zloupotrebi u političke ciljeve. Svaka interpretacija prošlosti je nužno i politički čin. Mnogi su se pozivali na istoriju svoje države, poreklo, fabrikovali priče koje idu u korist njihove kampanje... Ali, daleko od toga da je ovo jedini tip pseudoistorije. Tu je i publicistički tip koji nastaje mešanjem pseudoistorije i pseudoarheologije.

Tu spadaju ideje poput one da su čovečanstvo vekovima posećivali vanzemaljci (ideja poznata kao „Drevni astronauti“) ili da je neka-

da u prošlosti postojala napredna ljudska rasa – Atlantidani ili bilo šta drugo što se izmišlja zbog popularnosti. Ideje ovakvih pseudoistoričara su namerno tako formulisane da privuku pažnju publike, čak i sami naslovi privlače pažnju u knjižarama: Istorija laže, Bogovi su bili astronauti, Sumrak bogova (Erih fon Deniken); Izgubljeni kravljevstva, Putovanja u mitsku budućnost (Zaharije Sičin); Povratak bogova (Grejem Henkok). Ovo su knjige koje se prevode na brojne svetske jezike, a kod nas su ih objavile jedne od najvećih izdavačkih kuća – Laguna i Vulkan, i to u edicijama popularna nauka!

Naravno, tu su i oni koji se bave istorijom bez naučnog osnova kako bi dokazali neku ideju –

motivisana pseudoistorija. Svakom je i poznata koja je to tema – Srbi narod najstariji!

Devedesetih godina su se pojavile i vrlo brzo postale popularne teorije koje su bile u potpunom raskoraku sa zvaničnom istorijom. Pojavila se Srpske autohtonistička škola, čiji su se predstavnici Jovan I. Deretić, Olga Luković-Pjanović, Slobodan Jarčević i drugi manje poznati, zalagali za to da naša „zvanična“ istorija nije tačna. Iznosili su razne teorije: dovodili su u pitanje doseljavanje Slovena na Balkan, isticali Srbe kao najstariji narod i da je srpski jezik pramajka svih jezika. Neiznenađujuće, njihove knjige se štampaju u velikim tiražima i odlično se prodaju.

istoričari znali da je bre turcizam), Srbi su bili svuda u svetu i skoro sve su otkrili, Srbi se pominju još u Bibliji, Srbi su otkrili pismo pre svih ostalih naroda i onda su im dali to pismo – sva pisma od kineskog preko lineara A do runskog pisma vode poreklo od „našeg vinčanskog pisma“, narod Balkana je podizao piramide pre Egipćana (Visoko i Rtanj) i još mnogo, mnogo toga. Teško je shvatiti te teorije ozbiljno, ali mnogi ih upravo tako vide.

Nijedna njihova ideja nema naučnu osnovu. Vinčansko pismo nikada nije postojalo; imamo ne samo istorijske izvore koji govore da su se Sloveni doselili na Balkan, već i arheologija potvrđuje to budući da materijalne kulture Slovena na

Otkud vanzemaljci na freskama u Visokim Dečanima?

ličnu, religijsku, političku ili koju god. Tu možemo nabrojati brojne kreacioniste koji se trude da dokažu da se potop koji je opisan u Starom zavetu stvarno desio. Ne neki sitan lokalni, već globalna katastrofa – doslovce je tačan opis potopa, ako je verovati ljudima kao što je Ken Hem. Čak su se na Nojevoj barci nalazili i dinosauri, ali dobro, budući da je svet za kreacioniste mlade Zemlje star samo 6.000 godina, logično je da su dinosauri bili na barci.

Sve ove teme su prisutne i kod nas u Srbiji. Drevne astronaute susrećemo čak i lokalnim varijantama – Otkud vanzemaljci na freskama u Visokim Dečanima? I „vanzemaljci“ iz Đerdapske klisure su samo neki od naslova tekstova koje možete pročitati na ovu temu u našim medijima. Imamo i kreacioniste poput Miroljuba Petrovića. Mada, kod nas uveliko dominira politički

Akademski zajednica nije reagovala tada, jer je smatrala da su njihove teorije smešne i da je to samo nekakva moda koja će proći. Nažalost, pogrešili su i danas skoro svi znaju za krilatice ovih pseudoistoričara poput „Srbi, narod nebeski“.

Ideje koje iznose su stvarno neverovatne: svi poznati vladari su bili Srbi (od Aleksandra Makedonskog do Fidela Kastro), čak su i egipatski faraoni bili Srbi (ipak faraon Nebre mora da bude Srbin, jer ima bre u imenu – još kada bi psuedoi-

ovom području nema pre srednjeg veka; Visoko i Rtanj su planine, nema dokaza da su piramide; etimologija (nauka o poreklu reči) jasno govori da to što se u Americi nalazi reka Potomak ne znači da su Srbi otrili Ameriku i nazvali reku... Profesor Radivoj Radić je analizirao brojne ideje naših pseudoistoričara u svojim knjigama „Srbi pre Adama i posle njega“ i „Klio se stidi“ i jasno pokazao zašto one nisu tačne. Ali, kada bi pseudonaučnici prihvatili dokaze i argumente ne bi bilo pseudonauke. Koliko god se kritikovale ideje pseudoistoričara, one nekako uvek opstaju i kruže u medijima i društvu. Odakle ta opsesija našeg društva?

Nekako je čudno to što smo mi kroz istoriju bili najmoćniji narod, a nigde ni traga o tome. Otkrili smo sve, od točka do pisma, putovali širom sveta, osnovali

prvu civilizaciju, ali u svetu se ne pojavljuje nijedan dokaz koji potvrđuje ovo. Jedino pseudoistoričari pronalaze tragove, kako to da zvanični naučnici ne pronalaze? Pseudoistoričari su morali da daju odgovor na ovo pitanje i snašli su se – naš narod je žrtva zavere. Vatikan i „Zapadne sile“ namerno falsifikuju prošlost i umanjuju ugled Srbije i Srba. Ceo svet se ujedini protiv nas i namerno falsifikuje prošlost kako bi se učinilo da smo mi neka mala i beznačajna država.

Jeste malo čudna ideja, jer što bi to neko radio? Koju korist iko ima od toga da je „najstariji“ ili da je prvi uradio nešto? Nismo otkrili pismo, a i da jesmo, pa šta? Da li bi nam se ugled u svetu promenio? Možda bi postali svetska sila zbog toga

Da li ovo zvuči logično? Bar malo?

Dakle, što imamo ovu politički motivisanu pseudoistoriju? Jednostavno je. Talas se pojavio devedesetih godina kada je nacionalizam i patriotizam harao državom. Nacionalizam je dodao benzin na iskru vatre pseudoistorije i tako se brzo proširila. Priče koje nam pseudoistoričari govore su odlična uteha za naše društvo.

nam se dešava. Kao da to nije dosta, uz sve to su uspjeli da nas učine da izgledamo jako (ceo svet je morao da se ujedini da bi falsifikovao prošlost kako Srbi danas ne bi shvatili koliko su zapravo moćni). Sve ovo zajedno u jednoj ideji!

Nije čudno da je ta ideja postala popularna u narodu, a danas pogotovo u dijaspori. Kada se kritički analizira, nekako je kompleks više vrednosti očigledan. Iskreno, da li imalo ima smisla ovakva teorija? Jedna država koja se nizašta ne pita, a ceo svet se vrti oko nje. Ne samo ceo svet, nego cela prošlost čovečanstva se vrti oko nas. Države su vekovima bile ljubomorne na Srbiju i Srbe tako da su odlučili da falsifikuju celu istoriju kako bi učinili da oni izgledaju veliko, a ne mi. Ne, uopšte nije kompleks

Ne samo da su nas utešili pričama o dobrim starim vremenima, već su uspjeli da učine da izgledamo kao žrtve koje ništa nisu mogle da urade i samim tim nismo nimalo krivi za ono što nam se dešava.

ili počeli zbog ugleda koji smo stekli da predsedavamo Ujedinjenim nacijama? Verovatno ne. Dakle što bi neko falsifikovao celu istoriju za nešto što uopšte nije bitno za moderan politički i ekonomski život? Ko zna, ali po našim pseudoistoričarima upravo se to dešava.

Ceo svet koji se ne može ujediniti niokočega se ujedini da bi falsifikovao istoriju i učinio da se Srbi predstave kao neki manje bitan narod. U tome im čak pomažu i naši istoričari i arheolozi koji su pripadnici „Bečko-Berliske škole“, ponekad poznate kao „Vatikanske škole“, čiji je isto cilj da umanje značaj nekadašnje supersile Srba.

Danas nismo bitna država u svetskoj politici, ni ekonomski ni vojno. Sitna država koja se nizašta ne pita, a logička greška u narodu poznata kao „dobra stara vremena“ je pomogla da nas uteši. Pseudoistoričari su nam govorili o tome kako smo bitni. Pričali su priče kako smo bili najmoćniji narod, a čak su uspjeli i da objasne zašto više nismo toliko veliki – svi nas mrze. Ceo svet nas mrzi i on se ujedini protiv nas i time nas sabotirao. Ne samo da su nas utešili pričama o dobrim starim vremenima, već su uspjeli da učine da izgledamo kao žrtve koje ništa nisu mogle da urade i samim tim nismo nimalo krivi za ono što

više vrednosti, samo se čini.

Upravo zbog ovoga će pseudoistorija opstati koliko god se istoričari borili protiv nje. Ona apeluje na emocije, ne na razum. Ona nam daje fantastičnu priču o našim slavnim precima koji su odgovorni za sav napredak čovečanstva i daje nam neprijatelja koga da mrzimo. A, ako jednu stvar znamo o čoveku, to je da on voli priče. Otkako je zapalio vatru u praistoriji se okupljao oko nje i pričao priče. A kako nas Mjuriel Rajkesel podseća – „Svet nije sačinjen od atoma. Sačinjen je od priča.“

HRONIKA

Darvinizam je, naravno, isuviše tačna naučna činjenica da bi Sinodu bila prihvatljiva.

26. maj 2017.

Sinod Srpske pravoslavne crkve (SPC) saopštio je da je na Saboru razmotrio “izlišan i u suštini besmislen problem”, odnosno uplitanje grupe nastavnika i asistenata Bogoslovskog fakulteta u javnu raspravu o Darvinovoj teoriji evolucije.

Ukoliko se unutar SPC pojavi pojedinac ili grupa koji su savremenih shvatanja, treba ih učutkati.

Pitamo se da li bi, da je nelegalni objekat podigla SPC, vlast bila dovoljno revnosna u rušenju? Mislimo da ne bi.

Sinod SPC navodi da je u medijima to “horski proglašeno za podršku darvinizmu u njegovom najgorom izdanju”.

Darvinizam je, naravno, isuviše tačna naučna činjenica da bi Sinodu bila prihvatljiva.

U saopštenju se navodi da je to poslužilo za posredno osporavanje bogootkrivene istine o Bogu kao Tvorcu sveta i biblijske povesti o stvaranju.

Tako je, jer istina mora da bude zapisana u Bibliji. Druga istina ne postoji.

Potpisnici toga teksta su se obratili Saboru sa ispovedanjem autentične hrišćanske vere u Boga Tvorca, zdravi i pravi kreacionizam.

Pravi kreacionizam iznad svega.

<http://rs.n1info.com/a251643/Vesti/Vesti/SPC-o-raspravi-o-Darvinu.html>

26. maj 2017.

U Zemun Polju je, tokom noći, srušen nelegalno izgrađeni verski objekat koji je podigla Islamska zajednica.

Konačno da čujemo da se u Srbiji dosledno sprovodi zakon. To je izvanredno. Pitamo se da li bi, da

je nelegalni objekat podigla SPC, vlast bila dovoljno revnosna u rušenju? Mislimo da ne bi.

Srušen je sprat i potkrovlje na ovom objektu koji je počeo da se gradi 2014. godine bez dozvole. Radovi su više puta zaustavljani ali i nastavljani bez dozvole. **Gradnja bez dozvole je nešto što je sasvim uobičajeno u državi u kojoj živimo. Nadamo se da će ta praksa konačno da se ukine.**

Meštani Zemun Polja su rekli da su imali „usmeni dogovor“ sa nekadašnjim čelnicima opštine Zemun

da mogu tu da grade.

Usmeni dogovor? Toga, verovatno, samo kod nas ima.

<http://rs.n1info.com/a251443/Vesti/Vesti/Sruse-na-dzamija-u-Zemun-Polju.html>

možete da upražnjavate posle posla, u svoje slobodno vreme.

<http://www.nedeljnik.rs/politiko/portalnews/patrijarh-irinej-za-nedeljnik-niko-nas-nije-pitao-da-li-izbori-treba-da-se-održe-na-uskrs-ali-bio-bi-red-da-jesu/>

Gospodine Zukorliću, od vas zahtevamo da zavrnete rukave i odradite svoje osmočasovno radno vreme, a molitve možete da upražnjavate posle posla, u svoje slobodno vreme.

27. maj 2017.

Predsednik Bošnjačke demokratske zajednice Muamer Zukorlić izjavio je da očekuje da u Skupštini Srbije bude obezbeđen prostor za obavljanje verskog obreda tokom Ramazana, a najavio je i da će organizovati iftar za kolege

poslanike.

Gospodine Zukorliću, kada bi se molitvama rešavali problemi, problema ne bi ni bilo. Uprkos tome što se milioni vernika širom sveta redovno mole, loše stvari se i dalje događaju. Dakle, molitve su besmislene. Vaše molitve takođe. Vi ste u Skupštini Srbije plaćeni, i to dobro, da nešto radite. Konkretno radite. Molitva je samo privid kojim zavaravate sebe i svoje sledbenike da nešto radite. Zato od vas zahtevamo da zavrnete rukave i odradite svoje osmočasovno radno vreme, a molitve

27. maj 2017.

Odlazeći predsednik Srbije Tomislav Nikolić rekao je da će i njegov lik biti oslikan u crkvi u Bajčetini, čiji je ktitor.

Gospodine Nikoliću, ispoljavate malograđansko-megalomanski mentalitet.

Istakao je i da ne razume čoveka koji negativno komentariše izgradnju crkve.

Gospodine Nikoliću, onaj ko negativno komentariše izgradnju crkve bolje od vas zna šta znači nepotrebno trošenje velike količine novca uprkos prioritarnijih potreba, poput škola, bolnica, obdaništa i puteva.

„Koliko god da me neko ne voli, postoje stvari oko kojih ne treba da se sporimo.”

Možda postoje, ali to sigurno nije vaše finansijsko bahaćenje i egoizam, koji je, uzgred, u hrišćanstvu greh.

„Gradnja crkve ne treba da bude predmet spora.“

Gospodine Nikoliću, ne postoji niko i ništa što ne može da bude predmet spora, kao što ne postoji neko ko je iznad društvene kritike.

„Ja nisam uzimao novac iz budžeta Srbije ili od nekog javnog preduzeća, pa da kažu zašto država nije dala novac na nešto pametnije.“

Gospodine Nikoliću, nije u pitanju (samo) država.

I vi lično ste morali da potrošite novac na nešto pametnije, to bi uradio svaki odgovoran političar.

A vi to, očigledno, niste.

„Ja sam taj novac sakupljao kao što su nekad monasi išli po svetlu i kao što i danas ponekad monasi iz pojedinih manastira idu i to najčešće u Rusiju, ali sada već i u Zapadnu Evropu među naše ljude iz dijaspeore i uz blagoslov igumana ili vladike skupljaju novac, pa time grade, doziđuju, popravljaju.“

Gospodine Nikoliću, vi prosite? To nimalo nije dostojanstveno.

„Onaj ko me kritikuje zbog svega, pa evo i zbog gradnje crkve, neka se osvrne oko sebe, prvo šta je izgradio za sebe, a potom da li je ikada išta izgradio za druge“, izjavio je Nikolić.

Gospodine Nikoliću, onaj ko vas kritikuje verovatno bi od novca koji ste uludo potrošili izgradio nešto svrsishodnije od crkve u pustom selu, namenjene jednocifrenom broju meštana.

<https://rs-lat.sputniknews.com/zivot/201705271111337075-Tomin-lik-crkva/>

Gospodine Nikoliću, onaj ko vas kritikuje verovatno bi od novca koji ste uludo potrošili izgradio nešto svrsishodnije od crkve u pustom selu, namenjene jednocifrenom broju meštana.

01. jun 2017.

Srpska pravoslavna crkva poslala je dopis Bogoslovskom fakultetu u Beogradu u kojem obaveštava dekanat i zaposlene da će protiv njih biti pokrenut crkvenodisciplinski postupak ukoliko budu davali izjave za medije bez prethodne dozvole. U dopisu SPC, čiju fotokopiju je na društvenim mrežama objavio đakon Nenad Ilić, profesorski kolegijum i zaposleni na Bogoslovskom fakultetu se upozoravaju da „bez posebnog arhijerejskog blagoslova“ ne mogu istupati i uzimati učešće u medijima.

Srpska Pravoslavna Crkva je autoritarna organizacija koja ovim svojim potezom pokušava da održi inače u civilizaciji prevaziđen jednomni i unisoni način razmišljanja. Najgore je to što se ovako učutkuje najkreativniji, najmoderniji i najtolerantniji deo sveštenstva SPC, koji uglavnom

čine mlađi ljudi. SPC puca u sopstvenu nogu.

<http://rs.n1info.com/a253157/Vesti/Vesti/SPC-zabrana-bogoslovima-da-daju-izjave-medijima.html>

06. jun 2017.

Grupa profesora i asistenata Pravoslavnog bogoslovskog fakulteta (PBF) u Beogradu kažnjena je zbog potpisivanja javnog apela povodom rasprave koju je izazvala peticija za reviziju

Darvinove teorije evolucije u srpskim školama. Odlukom patrijarha Irineja, njima je uskraćena parohijska služba, a oduzete su im i druge funkcije u radnim telima i medijima Srpske patrijaršije. Irinej zabranio je profesorima i asistentima Bogoslovskog fakulteta sve buduće javne istupe bez njegovog ličnog odobrenja.

„Na osnovu člana 108 Ustava SPC, obaveštavamo profesorski kolegijum, kao i sve zaposlene na Bogoslovskom fakultetu SPC, da bez našeg posebnog arhijerejskog blagoslova ne mogu učestvovati u emisijama na državnoj televiziji, radiju i drugim medijima. Protiv onih koji ne budu poštovali ovu odluku biće pokrenut crkvenosudski postupak“, navedeno je u nedavnom patrijarhovom pismu adresovanom na Dekanat Bogoslovskog fakulteta u Beogradu.

Javni apel, kojim su izrazili svoj stav povodom diskusije „za“ i „protiv“ evolucionističke, odnosno kreacionističke teorije, potpisali su profesori Bogoslovskog fakulteta Milan Vasiljević, poznatiji kao episkop Maksim, Vladan Perišić i Predrag Dragutinović, docenti Zdravko Jovanović, Aleksandar Đakovac, Zoran Devrnja, Marko Vilotić i Andrej Jeftić, kao i asistenti Vukašin Milićević i Nenad Božović. Oni su se u javnosti ogradili da je apel njihovo viđenje rasprave, a ne stav ustanove u kojoj predaju.

SPC ne samo da zabranjuje iskazivanje stava i ukida slobodu govora, već i kažnjava one koji se usuđuju da misle.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:669074-Kazne-u-crkvi-zbog-odbrane-Darvina>

06. jun 2017.

Ivica Dačić, vršilac dužnosti premijera Srbije i ministar inostranih poslova, odbacio je tvrdnje da preko Srpske pravoslavne crkve utiče na izbor novog predsednika Vlade i poručio da „ne odlučuju popovi, već Aleksandar Vučić“.

On je odbacio tvrdnje pojedinih medija da preko Srpske pravoslavne crkve utiče na to da neki drugi ne budu izabrani za premijera i naglasio da to zavisi od Vučića, a ne od „popova“.

U normalnoj državi podsećanje na princip sekularnosti ne bi trebalo da bude vest. U pravoslavnoj džamahiriji izjava jednog od vodećih političara da su država i crkva razdvojene je, nažalost, izuzetak a ne pravilo.

<http://rs.n1info.com/a274164/Vesti/Vesti/Dacic-O-premijeru-ne-odlucuju-popovi.html>

02. septembar 2017.

Jovan Mladenović, uposlenik SPC sa internim nadimkom Episkop šumadijski Jovan je sa sveštenstvom služio liturgiju u selu Petka kod Lazarevca prilikom osvećenja Hrama svete Petke.

U normalnoj državi podsećanje na princip sekularnosti ne bi trebalo da bude vest.

Najviše priznanje SPC, Orden svetog Save, uručen je direktoru EPS-a Miloradu Grčiću, zameniku i savetniku direktora BIA Ivanu Todorovu i Željku Laziću.

Orden svetog Save se previše često deli, što devalvira njegovu vrednost.

Oni su ova priznanja dobili na osnovu odluke Sinoda SPC, za „sveukupan doprinos koji su svojim radom pružili do sada SPC“, ali i za konkretnu pomoć koja je pružena da se obnovi hram u Lazarevcu.

Biće još ordenja, na tone.

<https://www.blic.rs/vesti/drustvo/ordeni-spc-direktorima-eps-i-bia/z713mew>

07. septembar 2017.

Episkop šumadijski Jovan dodelio je potpredsednici Vlade Srbije Zorani Mihajlović Orden Svetog Simeona Mirotočivog, koji Srpska pravoslavna crkva dodeljuje za poseban

doprinos pospešivanju odnosa između crkve i države, saopštio je kabinet potpredsednice.

Crkva i država odavno dišu kao jedan, tako da bi ovaj orden bi trebalo da dobiju svi političari u Srbiji.

Mihajlovićeva je ovo odlikovanje dobila na predlog crkvene opštine petačke pri Hramu Svete Petke u Petki, čiju je rekonstrukciju pomogla.

Zašto direktoru EPS-a Miloradu Grčiću, zameniku i savetniku direktora BIA Ivanu Todorovu i Željku Laziću Orden svetog Save, Zorani Mihajlović Orden Svetog Simeona Mirotočivog?

U odluci se navodi da se potpredsednici Mihajlović orden uručuje “u znak priznanja za veliku ljubav prema svojoj Svetoj crkvi koju je pokazala prema Hramu Svete Petke u Petki”.

Za sveukupan doprinos Orden svetog Save, a za veliku ljubav prema svojoj Svetoj crkvi Orden Svetog Simeona Mirotočivog.

<http://rs.n1info.com/a316187/Vesti/Vesti/SPC-dodelila-orden-Zorani-Mihajlovic.html>

24. septembar 2017.

24. septembar 2017.

Beseda Rista Radovića, odnosno mitropolita crnogorsko-primorskog Amfilohija tokom liturgije u Pečkoj patrijaršiji u kojoj je žestoko kritikovao politiku kontrole rađanja, poredeći njene efekte sa zločinima ljudi koji su obeležili fašističke i nacističke režime, još jedan je dokaz koliko taj čovek nije u kontaktu sa realnošću.

„Srpkinje su postale majke čedomorke“.

Jesu. Ništa više ili manje nego druge moderne žene.

Da bi Srpkinje nadmašile samo Hitlera, trebalo bi da svaka Srpkinja godišnje ima prosečno 7 abortusa, ili jedan pobačaj na svaka 52 dana.

„One u svojim utrobama pobiju za jednu godinu više dece nego što su pobili Musolini i Hitler i Broz i ovi koji su ovde na Kosovu i Metohiji.“

Nije lako utvrditi koliko ljudi je pobio Hitler. Minimalne procene se kreću od 20 miliona naviše. Srpkinja ima oko 3 miliona. Da bi Srpkinje nadmašile samo Hitlera, trebalo bi da svaka Srpkinja godišnje ima prosečno 7 abortusa, ili jedan pobačaj na svaka 52 dana.

„A hoćete da kao narod imamo blagoslov Božji.“

Izgleda da je vaš bog, gospodine Radoviću, najviše zainteresovan za razmnožavanje Srba.

Iako je javnost burno reagovala, u Srpskoj pravoslavnoj crkvi (SPC) - tišina.

Da li to nekoga čudi?

Prema zvaničnim podacima u Srbiji se godišnje uradi oko 17.000 abortusa, a prema nezvaničnim i do 150.000. Najveći broj žena se na takav korak odluči – iz zdravstvenih ili finansijskih razloga.

Po gospodinu Radoviću, 17.000 je više nego 20 miliona. Izgleda da na Bogoslovskom fakultetu nemaju matematiku.

Međutim, uprkos brojnim zahtevima dela javnosti proteklih godina da crkva i država sankcionišu govor mržnje mitropolita Amfilohija, nema informacija da li je ikada bio predmet analize u crkvi ili pravosudnim organima.

Nikad nije bio predmet analize. Niti će.

<http://rs.n1info.com/a335657/Vesti/Vesti/Amfilohije-Srpkinje-su-postale-majke-cedomorke.html>

Mitropolit Crnogorsko-primorske mitropolije Amfilohije Radović uvredio je Crnogorski pokret (CP) za vreme službe u Cetinjskom manastiru, za koju CP veruje da „izaziva nacionalnu, rasnu i versku mržnju“. On je tada kazao: „Ima dosta Crnogoraca koji misle da su Crnogorci samo zato što su rođeni u Crnoj Gori. Kakvi su to Crnogorci? A slavni preci svi do jednoga bili su kršteni i miropomazani. Svi su dolazili ovde da celivaju kivot Svetog Petra Cetinjskog, da od njega uzmu blagoslov. A ovi misle da su Crnogorci samo zato što su se, kao i volovi, rodili u Crnoj Gori.“

U prijavi se navodi da je vladika, „povezujući Crnogorce sa domaćim životinjama (volovima) koje su sinonim za maloumnost i mentalnu zaostalost, namerno narušio ugled nacionalnog imena Crnogorac“. CP optužuje mitropolita Amfilohija i za njegovo protivljenje ukidanju krsta sa podgoričke Sat-kule.

„Svojom izjavom u vezi sa vraćanjem krsta na podgoričku Sat-kulu uvredio je muslimane i tursku državu, s namerom da poseje seme razdora između podgoričkih muslimana i pravoslavaca i tako počinio još jedno krivično delo izazivanja nacionalne, rasne i verske mržnje“, napisali su iz Crnogorskog pokreta. Stav Mitropolije crnogorsko-primorske prema spornoj izjavi je da je „reč isključivo o verskoj pouci, koja nema nameru da dovodi u pitanje ničije nacionalno opredeljenje, niti da ga zbog toga vređa, već da slušaoca suoči sa time da su njegovi preci bili hrišćanski narod i da su zapravo tek nakon prihvatanja vere u Hrista počeli da se formiraju kao zreli narodi“.

<http://www.politika.rs/sr/clanak/389597/Region/Mitropolitu-Amfilohiju-krivicna-prijava-zbog-volova>

BEZBOŽNI HUMOR

Svinjče Darvinče i Veliki Prasac u epizodi:

UMREĆEMO JEDNOG DANA

Šta se dešava kad umremo?

Dobri bog će...

... nam omogućiti da, kad završimo sa svojim bednim životima...

Dobri?

... odemo na neko bolje mesto. Umrećemo jednog dana!

Istina!

Ali sve druge dane nećemo!

Veliki Prasac ©2018

Ulazi Isus u restoran i kaže: „Molim Vas, jedan sto za 26 ljudi.“ Konobar odgovori: „Ali vas je trinaestorica.“ Isus reče: „Da, ali svi ćemo da sedimo sa iste strane.“

JEDITE DJECO
MOJA...

OVO JE
TIJELO MOJE!

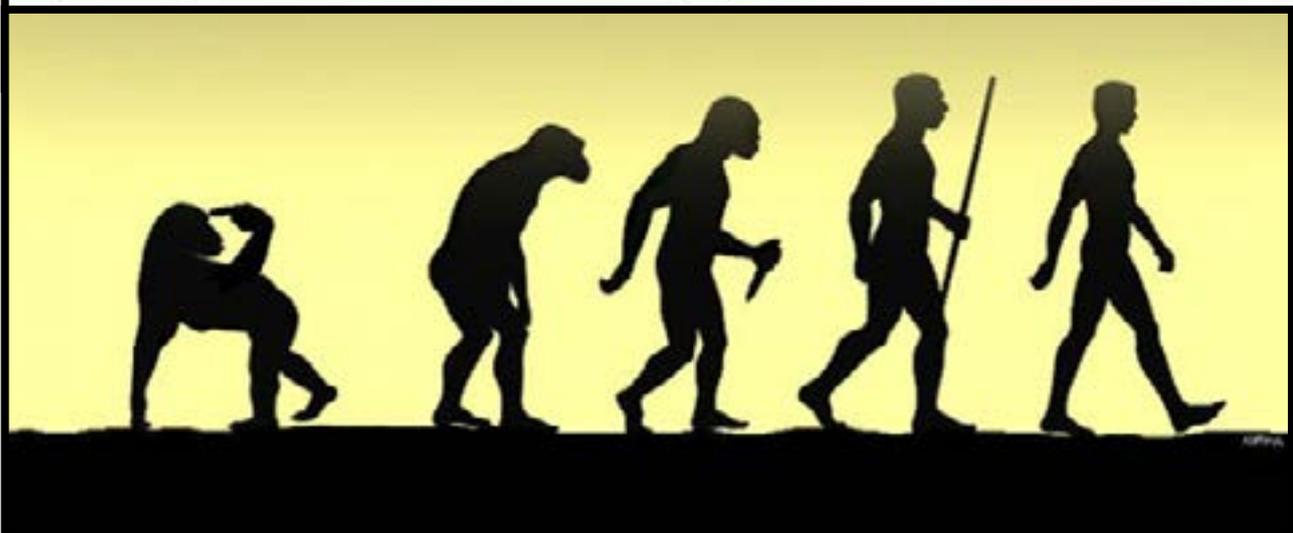
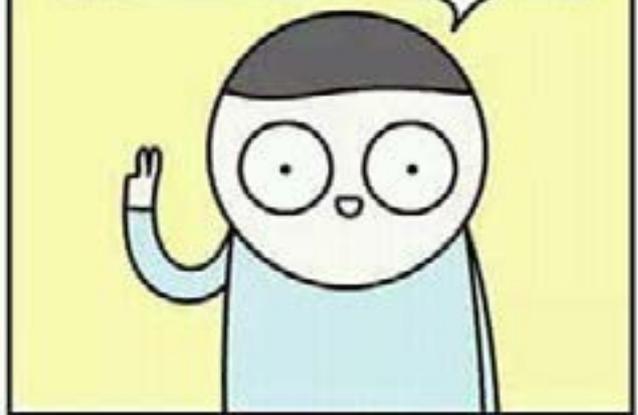

2000 GODINA KASNIJE

DOBAR DAN
IZVOLITE!

MOZE DVA
POLUBIJELA
ISUSA

Citati

Glavni paradoks krije se u samoj srži religije. Tri velika monoteizma nagone ljude da o sebi misle loše, da se kao bedni grešnici puni krivice bacaju na tlo pred gnevnom i ljubomornim bogom koji ih je, prema neusaglašenim izveštajima, stvorio ili od praha ili od gline ili od grudvice krvi. Poze za molitvu često su oponašanje stava poniznog podanika pred monarhom zle čudi. Oni neprestano govore o poniznosti, zahvalnosti i strahu. Sam život je nešto bedno, period pripreme za onostranost ili dolazak (odnosno drugi dolazak) – mesije.

Kristofer Hičens

Ako mislite da bi bilo nemoguće unaprediti deset božijih zapovesti kao izjavu moralnosti, stvarno dugujute sebi da pročitate neke od drugih svetih spisa. Ponovo, ne treba ići dalje od Jainisa: Mahavira, Jainski patrijarh, pretekao je celi biblijski moral sa samo jednom rečenicom: „Ne povređuj, ne zlostavljaj, ne ugnjetavaj, ne porobljavaj, ne vređaj, ne muči, ne ubij bilo kakvo živo stvorenje“. Zamislite koliko bi naš svet mogao biti drugačiji da Biblija sadrži ovo kao svoje ključno moralno načelo. Hrišćani su zlostavljali, ugnjetavali, porobljavali, vređali, mučili, i ubijali ljude u ime Boga vekovima, na osnovu teološki odbranjivih skripiti iz Biblije.

Sem Heris

Bog je izmišljeni džep naučnog neznanja koji postaje sve manji i manji i kako se vreme kreće.

Nil deGras Tajson

Svi smo ateisti o većini bogova u koje je čovečanstvo ikada verovalo. Neki od nas idu samo za jednog boga dalje.

Ričard Dokins